

Sygn. akt III K 204/11

POSTANOWIENIE

Dnia 14 września 2011 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w Wydziale III Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Kałucka

Protokolant: Wiktoria Dąbrowicz

na posiedzeniu po rozpoznaniu w sprawie **T. P.**

w przedmiocie umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego i przekazania sprawy według właściwości

na podstawie art. 572 k.p.k., art. 35 § 1 k.p.k. w zw. art. 569 § 1 k.p.k.

p o s t a n a w i a

1. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzyć postępowanie w sprawie o wydanie wyroku łącznego co do wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu z 19 lutego 1999 r. sygn. akt III K 11/98;

2. na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k. w pozostałym zakresie stwierdzić swoją niewłaściwość i sprawę przekazać jako właściwemu Sądowi Rejonowemu w Oleśnicy.

UZASADNIENIE

T. P. został skazany prawomocnym:

1. nakazem karnym Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 4 kwietnia 1995 r., sygn. akt II K 164/95, za czyny z art. 203 § 2 d.k.k. popełniony w dniu 24 lutego 1995 r., na karę 260 złotych grzywny,

a nadto prawomocnymi wyrokami:

2. Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 19 lutego 1999 r., sygn. akt III K 11/98, za czyn:

- z art. 280 § 2 k.k. i art. 159 k.k. oraz 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 19 października 1997 r., na karę 5 lat pozbawienia wolności,

- z art. 159 k.k. i art. 157 § 2 k.k. popełniony w dniu 19 października 1997 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności,

które to kary Sąd na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył i wymierzył mu karę łączną 5 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 20 października 1997 r. do dnia 19 lutego 1999r.;

3. Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 23 stycznia 2004 r., sygn. akt VI K 615/03, za czyn art. 158 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 10 sierpnia 2002 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności;

4. Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 17 grudnia 2004 r., sygn. akt II K 430/03, za czyn:

- z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 24.04.1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 21 kwietnia 2003 r., na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności;

- z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 24.04.1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 25 czerwca 2003 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności;

które to kary Sąd na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył i wymierzył mu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 25 czerwca 2003 r. do dnia 26 czerwca 2003 r.;

5. Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 9 czerwca 2005 r., sygn. akt II K 59/04, za czyn art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 24.04.1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., popełniony w okresie od września do października 2003 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 5, której wykonanie zarządził postanowieniem Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 8 kwietnia 2010 r.;

6. Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 30 września 2009 r., sygn. akt II K 684/09, za czyn:

- z art. 62 ust. 1. ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 16 kwietnia 2009 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- z art. 62 ust. 1. ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 10 grudnia 2008 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- z art. 58 ust. 1. ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełniony w okresie miesiąca marca i kwietnia 2009 r., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

- z art. 59 ust. 1. ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełniony w okresie od wakacji 2008 r. do 15 kwietnia 2009 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności,

- z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w miesiącu kwietniu 2009 r., na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

które to kary Sąd na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył i wymierzył mu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 14 kwietnia 2009 r. do dnia 30 września 2009 r.

Na marginesie wskazać należy, iż na karcie drugiej informacji o skazanym z Krajowego Rejestru Karnego został błędnie zamieszczony wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 6 lutego 2008 r., w sprawie III K 684/09. Wyrok ten został bowiem uchylony wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 28 października 2008 r. w sprawie II AKa 252/08. Z kolei postępowanie w tym przedmiocie, prowadzone ostatecznie pod sygnaturą akt III K 400/09, zakończyło się uniewinnieniem T. P.. Pierwotny wyrok (sygn. akt III K 264/05) nie powinien zatem figurować w Rejestrze Karnym.

Wnioskiem z dnia 30 listopada 2010 r. T. P. wniósł o wydanie wyroku łącznego obejmującego skazania w sprawach o sygn. akt II K 59/04, II K 430/03, II K 684/09 oraz V K 701/10, z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji.

Postanowieniem z dnia 15 lutego 2011 r. wydanym w sprawie o sygn. akt II K 1633/10 Sąd Rejonowy w Oleśnicy stwierdził swą niewłaściwość i sprawę przekazał tut. Sądowi.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 85 k.k. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, iż wydanie wyroku łącznego dopuszczalne jest jedynie w sytuacji, gdy sprawca przed datą wydania pierwszego wyroku skazującego popełnił również inne przestępstwa, za które nie został z różnych przyczyn skazany jednym, lecz wieloma, wyrokami. Wydanie wyroku łącznego może mieć zatem jedynie miejsce w sytuacji istnienia właściwej, normatywnej relacji czasu popełnionych przestępstw do daty wydania chronologicznie pierwszego wyroku, choćby nieprawomocnego.

Zważyć należy, iż wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 19 lutego 1999 r. (sygn. akt III K 11/98) nie spełnia powyższej przesłanki. Analiza wyroków skazujących T. P. prowadzi bowiem do wniosku, iż kolejne skazania dotyczyły czynów popełnionych już po wydaniu wyroku przez Sąd Okręgowy. Jednocześnie czyny objęte tym wyrokiem zostały popełnione przez skazanego już po wydaniu nakazu karnego w sprawie II K 164/95. Jednocześnie należy podkreślić, iż T. P. nie został ponownie skazany przez tut. Sąd Okręgowy. Jak wynika bowiem z akt sprawy III K 254/05, postępowanie to zakończyło się ostatecznie uniewinnieniem wymienionego. Nie zostały zatem spełnione przesłanki przewidziane w art. 85 k.k. W takiej sytuacji, z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego, sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania (art. 572 k.p.k.).

Umorzenie postępowania przez sąd wyższej instancji może przybrać dwojaką postać. Po pierwsze jako umorzenie postępowania w całości, gdy brak jest podstaw do wydania wyroku łącznego, a po drugie jako umorzenie postępowania w części, gdy istnieją podstawy do wydania wyroku łącznego w zakresie tylko niektórych skazań. Jak trafnie zauważył Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z dnia 20 grudnia 2006 r. (I KZP 32/06, OSNKW 2007, nr 1, poz. 3) szerokie możliwości kształtowania przedmiotu rozpoznania obligują sąd do precyzyjnego wskazania wszystkich wyroków, w stosunku do których oceniał, czy spełnione zostały warunki do orzeczenia kary łącznej. Ponadto wskazał, iż precyzji wymaga część dyspozytywna rozstrzygnięcia sądu i to zarówno w zakresie pozytywnym, jak i negatywnym. Pozytywnym, a więc dotyczącym orzeczenia w wyroku łącznym kary łącznej w miejsce kar orzeczonych wyrokami podlegającymi połączeniu. Negatywnym, czyli dotyczącym wskazania, który bądź które z analizowanych wyroków nie spełniają warunków do objęcia ich wyrokiem łącznym. Przy czym każdy sąd rozpoznający sprawę o wydanie wyroku łącznego zobowiązany jest, na podstawie art. 572 k.p.k., do umorzenia postępowania zawsze wówczas i w takim zakresie, w jakim stwierdzi brak warunków do wydania wyroku łącznego. Jeżeli to sąd wyższego rzędu stwierdzi brak warunków do "połączenia" wyroku tego sądu z wyrokami sądów niższego rzędu, to ocena właściwości rzeczowej do dalszego prowadzenia sprawy o wydanie wyroku łącznego uzależniona będzie od etapu rozpoznania sprawy. Jeżeli nastąpi to w toku przygotowania do rozprawy, znajdzie zastosowanie art. 35 § 1 k.p.k., przy czym postanowienie o przekazaniu sprawy innemu sądowi, poprzedzone być musi orzeczeniem o stosownym umorzeniu postępowania o wydanie wyroku łącznego.

Należy przy tym wskazać, że gdyby się okazało, iż postępowanie o wyrok łączny obejmujące skazanie także przez sąd okręgowy podlega umorzeniu, a do połączenia zostają wyroki sądów rejonowych, należy umorzyć postępowanie o wyrok łączny i przekazać sprawę według właściwości odpowiedniemu sądowi rejonowemu. Odmienne postąpienie skutkowałoby wydaniem wyroku łącznego przez sąd niewłaściwy rzeczowo i miejscowo (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 20 kwietnia 2004 r., II AKz 106/06, KZS 2006, nr 4, poz. 44).

Kierując się przedstawionymi argumentami oraz treścią art. 569 § 1 k.p.k. Sąd Okręgowy przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Oleśnicy, albowiem ten Sąd wydał ostatni wyrok skazujący w pierwszej instancji – wyrok z dnia 30 września 2009 r., sygn. akt II K 684/09.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji postanowienia.